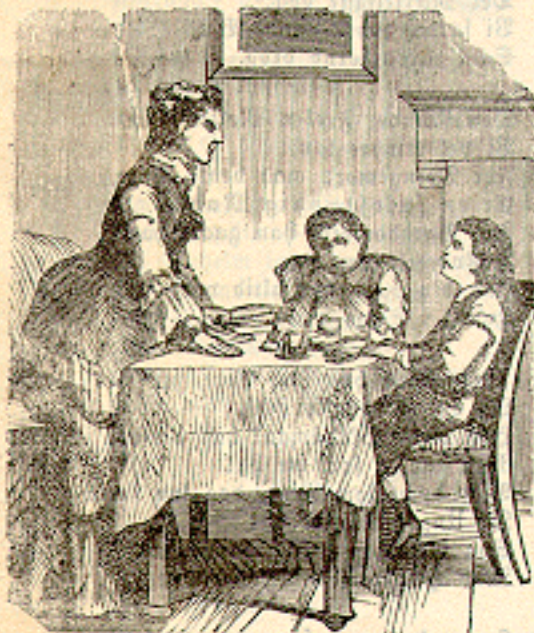

Det er opdaget,

at Børnehjemmet „Kana's“ Forstanderinde, Frk. Møller,
som bedrev Utugt med og i Hjør myrdede Drengen
Sjøgren, at denne

**Froken Møller er
et fuldstændigt Mandfolk.**

**Samt Meddelelse om Opdagelsen og
dens Folger.**

Eftertryk forbydes.

København.

Trykt hos Bernh. Wernstjern.

Ret. Guds Himmel var saa mørk og graa.

Der sendes tidt fra fremmed Land
De saa mærkeligt Næt,
At næppe nok man tro det fan,
Men kom nu hid og lyt:
I Danmark har vi nylig set
Det Mærkeligste dog:
Vi sætter andre Lande Bet,
Som ellers forud drog.

Den Kvinde, Hesten Myller, som
Vi vel erindre fan
For Drengemord maa vente Dom,
Er en fuldstandig Mand,
Fra Varnedomsid han gaet har
I Kvindeløber om,
Han bly og ærbar altid var
Indtil i Synd han kom.

Høist tjente han som Vige, ja,
Og det gil ganske bra',
Han væns Studsmaal var desseo,
Men rabsed saa, hu hal
Blev dømt som Vige, dog kun smaa
De Ungdomsfejer var,
Saa blev han hellig, ja og saa
Med Helbet frem det bar.

Han talte pant, som nu man hør',
Lidskik man valgte ham
Til Kanahjemmets Inspektør,
Men det var dog en Slam:
Han blev som sin Forhandlerse
For Skolen engageret,
Som Nordberke, Gistblanderse
Han endte rent forlert.

Han først forsøgte Drengene,
Og leded dem til Laft,
Og lokked dem til Sengene,
De troede Alle saft,
At han en Kvinde var, men idst
Han myrdeed en af dem,
Da var det Slut, nu naaer han vist
Oj mer til Kanahjem.

I Hængslet blev han sikker bragt,
Men Slaggeflubbene
Forsvoadte hende, man gav Næt,
De blev saa „Inubbene.“
Se saa blev Vilhelmine ført
Til Højselskistellen,
Profes'ren saae og sagde tørt:
Du er en Mand, min Ven!

Og Vilhelmine hedder nu
Kun Wilhelm — hoo' behar!
Og Wilhelm tænke maa med Gru
Paa Dommen, den er klar.
Ulykkelig, i Ensomhed
Med hite Angersdord
Han pøller blot igen sin Fæd,
Som hørt med Ørden foer.

Digter af Højselskistellen
Oblisou,
lojst Digter

Meddelelse om den mærkværdige Historie

Det er bekendt nok, at Plejemoderen paa Børnehjemmet „Kana“, Frk. Wilhelmine Røller, havde forført en af Børnene, Bolmer Sjögren, i hans 10—11te Aar og var vedblevet at pleje Utugt med ham ved at tage ham ind i sit Bærelse hver Nat, og derpaa, da han var fyldt 15 Aar, forgiftede ham med Opium i et Glas Vin, der forvoldte hans Død.

Hun befvimede, da man foreholdt hende Mistanken, men bekendte sig tilsidst skyldig og sad længe arresteret.

Hun var meget religiøs, havde i adskillige Aar været Tjenestepige og begik et mindre Tyveri, men blev derefter, veltalende som hun var, valgt til Plejemoder i Børnehjemmet, hvor Drengene forgudede hende, indtil hun, som nævnt, blev opdaget som Morderke.

Men nu kommer det Mærkeligste. I den lange Fængselstid begyndte Frøken Røller at faa stærkt Skæg, da hun ingen Barberkniv havde. Dommeren forundrede sig, og lod hende føre til Fædelskistelsen, hvor Overlægen efter endt Undersøgelse erklærede, at den formentlige Frøken Røller hverken var Hermaphrodit eller Kvinde, men ganske simpelt hen et Mandfolk. Han blev saa ført fra Kvindesængslet til Mandafdelingen og fik Mandsklæder paa.

Det var en Overraskelse til alle Sider, og Frøken Wilhelmine Røller sidder nu og venter sin Dom som Wilhelm Røller.

Det er en enestaaende Begivenhed, som Verden vil forbauses over.

Kanasagen. Vilhelmi Røller, der af Højesteret var dømt fra Livet for Mordet paa en Dreng i Børnehjemmet Kana, er i F. Berl. Tid. i Gaar af Hs. Maj. Kongen blevet benaadet saaledes, at Straffen er forandret til Tugthusstraf paa Livstid.

"D." "D. 21. 7. 94.

Det er opdaget ... Frøken Møller er et fuldstændigt Mandfolk

Der sendes tidt fra fremmed Land
Os saa mærkværdigt Nyt,
At næppe nok man tro det kan,
Men kom nu hid og lyt:
I Danmark har vi nylig set
Det Mærkeligste dog;
Vi sætter andre Lande Bet,
Som ellers forud drog.

Den Kvinde, Frøken Møller, som
Vi vel erindre kan
For Drengemord maa vente Dom,
Er en fuldstændig Mand.
Fra Barndomstid han gaaet har
I Kvindeklæder om,
Han bly og ærbar altid var
Indtil i Synd han kom.

Først tjente han som Pige, ja,
Og det gik ganske bra',
Han pæne Skudsmaal bær derfra,
Men rapsed saa, hu ha!
Blev dømt som Pige, dog kun smaa
De Ungdomsfejler var,
Saa blev han hellig, ja og saa
Mod Heldet det frembar.

Han talte pænt, som nu man bør',
Til sidst man valgte ham
Til Kanahjemmets Inspektør,
Men det var dog en Skam:
Han blev som fin Forstanderske
For Skolen engagert,
Som Morderske, Giftblanderske
Han endte rent forkert.

Han først forførte Drengene,
og leded dem til Last,
Og lokked dem til Sengene,
De troede Alle fast,
At han en Kvinde var, men sidst
Han myrded en af dem,
Da var det Slut, nu naaer han vist
Ej mer til Kanahjem.

I Fængslet blev han sikker bragt,
Men Skæggestubbene
Forraadte *hende*, man gav Agt,
De blev saa "knubbene".
Se saa blev Vilhelmine ført

Til Fødselsstiftelsen,
Profes'ren saae og sagde tørt:
Du er en Mand, min ven!

Og Vilhelmine hedder nu
Kun Vilhelm – hva' behar'!
Og Vilhelm tænke maa med Gru
Paa Dommen, den er klar.
Ulykkelig, i Ensomhed
Med bitre Angersord
Han ønsker blot igen sin Fred,
Som bort med Brøden foer.

Meddelelse om den mærkværdige Historie

Det er bekendt nok, at Plejemoderen paa Børnehjemmet "Kana", Frk. Vilhelmine Møller, havde forført en af Børnene, Volmer Sjøgren, i hans 10-11te Aar og var vedblevet at pleje Utugt med ham ved at tage ham ind i sit Værelse hver Nat, og derpaa, da han var fyldt 15 Aar, forgiftede ham med Opium i et Glas Vin, der forvoldte hans Død. Hun *besvimedede*, da man foreholdt hende Mistanken, men bekendte sig tilsidst skyldig og sad længe arresteret. Hun var meget religiøs, havde i adskillige Aar været Tjenestepige og begik et mindre Tyveri, men blev derefter, veltalende som hun var, valgt til Plejemoder i Børnehjemmet, hvor Drengene forgudede hende, indtil hun, som nævnt, blev opdaget som Morderske.

Men nu kommer det Mærkeligste. I den lange Fængselstid begyndte Frøken Møller at faa stærkt Skæg, da hun ingen Barberkniv havde. Dommeren forundrede sig, og lod hende føre til Fødselsstiftelsen, hvor Overlægen efter endt Undersøgelse erklærede, at den formentlige Frøken Møller hverken var Hermaphrodit eller Kvinde, men **ganske simpelt hen et Mandfolk**. Han blev saa ført fra Kvindefængslet til Mandsafdelingen og fik Mandsklæder paa. Det var en Overraskelse til alle Sider, og Frøken Vilhelmine Møller sidder nu og venter sin dom som Vilhelm Møller. Det er en enestaaende Begivenhed, som Verden vil forbauses over.